

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/879-2/2014.

Érkezett: 2014 JÚN 23.

Példány: 1 Kezelőiroda: P-1
Melléklet: 0 db

Személyes beadvány!

tárgy: alkotmányjogi panasz kiegészítés a IV/879-1/2014 számú eljárásban, a Fővárosi Törvényszék 72pf640.001/2013/4, II. és III. Kerületi Bíróság 15p.III.22.914/2012/25. számú, [REDACTED]

[REDACTED] Alperes
közti ügyben

Fenntartva az eddig előadottakat, azokat azzal egészíteném ki, hogy a támadott ítélet azért Alaptörvény ellenes, mert

Az Alaptörvény XIII. cikkben foglalt örökléshez és tulajdonhoz való joggal ellentétes az, ha a bíróság – mint jelen, támadott ítéletben – arra a következtetésre jut, hogy az örökös (azaz én) nem vitathatja, nem követelheti vissza, az örökhagyó bankszámlájáról az Alperes által az örökhagyó halála előtt néhány órával felvett pénzt. (Az örökösnek, az Alaptörvénybe rögzített jogánál fogva épp úgy joga van visszakövetelnie az örökhagyó számlájáról felvett pénzt, mint ahogy azt az örökhagyó tehetné, ha még élne.)

A tulajdonhoz és az örökléshez való jog semmibevétele az, hogy édesanyám halála előtt néhány órával, az Alperes által levett összeget nem vitathatom. Ezt mondta ki az eljáró bíróság azzal az indoklásbeli kérdésfeltevéssel, hogy miért nem édesanyám vitatta azt. Nyilvánvaló, hogy egyfelől édesanyám nem is biztos, hogy tudott a pénz levételéről. És nyilvánvaló, hogy vitatni sem volt lehetősége azt, hiszen a pénzfelvételt követően pár órával elhunyt. (Az Alperes ezt megtudva minden további pénzt is leemelt, de annak visszafizetésére kötelezte a bíróságot.) Mindezekről függetlenül, ha édesanyámnak öt évig (az elévülésig) nem vitathatóan lehetősége van a számlájáról levett pénzt visszakövetelni (tulajdonképp nem is elévülésig, hanem végtelenségig, mert a tulajdonhoz való jog a lopással nem évül el), akkor az örökléshez való jog semmibevétele, hogy az örökös ezt már nem teheti meg.

Az Alaptörvény XIII. cikkben foglalt örökléshez és tulajdonhoz való joggal ellentétes az, ha a bíróság – mint jelen, támadott ítéletben – arra a következtetésre jut, hogy az Alperes, a jogtalanul magánál és jogtalanul (saját maga által írt, érvénytelen végrendelet alapján) visszatartott örökség, a gépkocsi használata után nem köteles használati díjat, vagy a magánál tartásért kártérítést fizetni. (Ugyanis, ha így lenne, akkor az Alaptörvénybe foglalt tulajdonhoz való jog értelmét vesztené, bárki, bárkinek a tulajdonát, mindenféle számottevő következmény nélkül magánál tarthatná, használhatná.)

Nem juthat az Alaptörvényben foglalt tulajdonhoz való joggal összhangban arra a következtetésre semmilyen bíróság, hogy valakinek a tulajdonától való jogszerűtlen megfosztás, tulajdonában történő jogszerűtlen korlátozás, következménnyel, kártérítési kötelezettséggel nem jár. Mivel ez a tulajdonhoz való jog semmibevétele. Nincs értelme a tulajdonhoz való jognak, ha azt a tulajdonos nem gyakorolhatja vagy a gyakorlásának jogtalan korlátozása következmény nélkül lehetséges. (Ez a kommunizmus egyik fő jellemzője. Érdekes egybeesés, hogy az Alperes (feltehetőleg) pont egy volt kommunista ezredes strómanjaként tette, tehette ezt meg velem.). Jelen esetben, én, mint törvényes örökös már a hagyatéki eljárásban igényt tartottam a hagyatékra, így annak részét képező gépkocsira is, az Alperes pedig egy nem joghatályos végrendelet alapján tartotta magánál azt. Ebből a szempontból még az is teljesen mindegy, hogy a jóhiszemű volt-e az Alperes, vagy sem, mivel a tulajdonhoz való jogot a jóhiszemű, de jogellenes cselekedettel sem lehet korlátozni. Megjegyzem, egyébként sem lehet beszélni az Alperes jóhiszeműségéről, mivel az érintett végrendeletet saját maga írta. Ezt támasztja alá a rajta lévő saját kézírása, a rá jellemző primitív helyesírási hibák (elhunyt édesanyám nyomdász-

szedő végzettsége révén kiváló helyesírással rendelkezett, tehát biztos, hogy a végrendeletet ő nem írta, sőt, még csak nem is olvasta), édesanyám nevének hiányos, édesanyám édesanyja nevének hibás feltüntetése, valamint egyebek mellett az is, hogy maga a rendőrségi szakértői vélemény is azt valószínűsítette, hogy a végrendelet üres papír, vagy félbehajtott papír aláírásával keletkezhetett. Sajnos, az ügy ezen szálát se a rendőrség, se a bíróság nem volt hajlandó vizsgálni.

Az Alaptörvény B) cikk, a demokratikus jogállam és a XXIV. és XXVIII. cikk(1)-be foglalt tisztességes eljáráshoz megsértése az, ha joghatályos alperesi ellentmondás hiányában a fizetési meghagyás jogerőre emelése helyett pert indítanak és azt elbírálják.

A demokratikus jogállamiság súlyos megsértése az, ha indítvány nélkül hoz bíróság határozatot. Pont ez volt a Törvényességi Óvás alkotmányellenességének is az egyik érve és ismérve. Ahogy egy büntetőbíróság sem ítélhet el valakit (legyen az bármennyire bűnös) az ügyészség ide vágó indítványa, a vádirat nélkül - mert ez a hatalmi ágak Alaptörvénybe foglalt szétválasztásával ellentétes lenne -, úgy a polgári bíróság sem hozhat ítéletet (legyen az egyébként bármennyire megalapozott) keresetlevél benyújtása nélkül, illetve, mint jelen esetben történt, a fizetési meghagyás érvényes ellentmondása nélkül. És ahogy arra a BH2001.47 rámutatott, érvényes, joghatályos ellentmondás, fellebbezés csak a jog által előírt formában tehető meg. Minden más nem tekinthető annak. Pl. nem megfelelő helyen benyújtott, nem határidőben benyújtott, nem aláírt, nem féltől származó, illetve gépelt, két tanú által nem hitelesített, stb. nem tekinthető fellebbezésnek, ellentmondásnak vagy épp keresetlevélnek. Így az Alperes a mai napig nem mondott ellent a fizetési meghagyásnak, holott ügyvédi segítséggel járt el, bíróságon is kapott kioktatást. Alperesi ellentmondás hiányában, tehát, indítvány hiányában a bíróság nem hozhat ítéletet. Sajnálatos módon, ennek ellenére született jogerős ítélet, ahelyett, hogy megállapításra került volna az a tény, hogy a fizetési meghagyás – jogerős alperesi ellentmondás hiányában, a jog erejénél fogva – jogerőre emelkedett.

Megjegyzem, az ítélet indoklása sérti az Alaptörvény VI. cikk(1)-be foglalt jó hírnévhez való jogom is, mivel az ítélet úgy tartalmaz személyem érintő, hírnevet hamisan rontó állásfoglalást, mint például azt, hogy édesanyám engem kitagadott volna az örökségből, illetve hogy az Alperest tette volna meg helyettem örökösének, hogy arra vonatkozó bizonyíték nincs, és maga a kérdés sem volt az eljárás része, ezért módom sem volt azt az egyszerű cáfolaton túl, érdemben vitatni. Maga az állítás csupán egy alperesi álláspont (hazugság), amit az Alperes az édesanyám nevében, saját maga által írt végrendelettel „támasztott” alá. Így, tehát az ítélet indoklása nem fedi a valóságot és sérti az én jó hírnévhez való Alaptörvénybe foglalt jogom, másfelől rámutat arra, hogy a jogerős ítélet nem a bizonyított tényeken, hanem az alperesi oldalról hamisan keltett érzelmi alapon nyugszik.¹

Kérem, a T. Alkotmánybíróságtól, hogy a támadott ítéletek megsemmisítése, hatályon kívül helyezése mellett a keresetemről ezen szempontok mellett érdemben dönteni szíveskedjen, illetve az eljáró bíróságokat ezen szempontok mellett új eljárásra, az ügy egészen a fizetési meghagyásban eljáró közjegyzőhöz való visszahelyeztetéséig kötelezni szíveskedjen!

Kérem, a támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztéséről is intézkedni szíveskedjenek!

Budapest, 2014. június 22.

Tisztelettel,

ALPERES TANÚI.

¹ hogy én bántalmaztam, elhanyagoltam, kiraboltam, stb., a saját édesanyám, míg az Alperes ezzel szemben gondját viselte, ápolta, stb. őt. A valóság: az Alperes mindezeket a saját maga (saját kézírású) papírjaival támasztja alá, valamint a tanújával, aki – mint a tárgyalás óta kiderült – a saját élettársa. És az is egyértelműen kiderült, hogy az Alperes volt az, aki nagyobb összegeket levett édesanyám számlájáról, még akkor is, amikor az már az enyém volt. Tehát, az alperesi állítás minden vonatkozásban hamis, pont ellentéte az igazságnak.